

Qui mihi te, Cerinthe, dies dedit, hic mihi sanctus
atque inter festos semper habendus erit.
te nascente novum Parcae cecinere puellis
servitium et dederunt regna superba tibi.
uror ego ante alias: iuvat hoc, Cerinthe, quod uror,
si tibi de nobis mutuus ignis adest.
mutuus adsit amor, per te dulcissima furta
perque tuos oculos per Geniumque rogo.
mane Geni, cape tura libens votisque faveto,
si modo, cum de me cogitat, ille calet.
quodsi forte alios iam nunc suspiret amores,
tunc precor infidos, sancte, relinque focos.
nec tu sis iniusta, Venus: vel serviat aequè
vinctus uterque tibi, vel mea vincla leva.
sed potius valida teneamur uterque catena,
nulla queat posthac quam soluisse dies.
optat idem iuvenis quod nos, sed tectius optat:
nam pudet haec illum dicere verba palam.
at tu, Natalis, quoniam deus omnia sentis,
adnue: quid refert, clamne palamne roget?

*

Natalis Iuno, sanctos cape turis acervos,
quos tibi dat tenera docta puella manu.
tota tibi est hodie, tibi se laetissima compsit,
staret ut ante tuos conspicienda focos.
illa quidem ornandi causas tibi, diva, relegat,
est tamen, occulte cui placuisse velit.
at tu, sancta, fave, neu quis divellat amantes,
sed iuveni quaeso mutua vincla para.
sic bene conpones: ullae non ille puellae
servire aut cuiquam dignior illa viro.
nec possit cupidos vigilans deprendere custos,
fallendique vias mille ministret Amor.

* 120 *